

Кожен – місіонер

Молитовні читання 2016

Кожен – місіонер

Київ «Джерело життя» 2016
Християнське видавництво

ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА

ЗМІСТ

3	Перша субота
6	Неділя
8	Понеділок
10	Вівторок
12	Середа
15	Четвер
17	П'ятниця
19	Друга субота
22	Читання для дітей

Молитовні читання
2016 р.

Кожен — місіонер

Директор видавництва

В. Джулай

Головний редактор

Л. Качмар

Переклад **Н. Качмар**

Коректори:

Ю. Вальчук, І. Джердж

Комп'ютерна верстка
та дизайн обкладинки

В. Кузьменко

Відповідальна за друк

Т. Грищук

Бумага офсетна. Офсетний друк.
Підписано до друку 15.11.2016 р.
Гарнітура Н'ютон. Наклад 1950 прим.

Видавництво «Джерело життя»

04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А,
тел. (044) 425-6906, факс 467-5064
E-mail: dzherelo@ukr.net,
www.adventist.org.ua

«**В**елике доручення» – один з найбільш відомих біблійних уривків: «Ісус, підійшовши, промовив до них: Дана Мені вся влада на небі й на землі. Отож, ідіть і навчіть усі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все, що Я заповів вам. І ось, Я з вами по всі дні аж до кінця віку!» (Матв. 28:18-20).

У цьому дорученні Христос спонукує Своїх послідовників стати місіонерами та розповісти про Нього світові. Однак чи це доручення, дане 2000 років тому, актуальне для нас і сьогодні? У чому полягає наша місія та що означає бути місіонером у сучасній культурі?

Протягом нашого особливого Молитовного тижня ми будемо говорити про місіонерську діяльність. Щодня відкриватимемо якийсь новий аспект у цій важливій темі, наприклад: що таке Божа місія? Яким чином кожен може стати місіонером? Ми розглянемо питання про важливість зустрічі з Ісусом та підтримки з Ним взаємовідносин у місіонерській роботі.

Основою місіонерської діяльності є любов – любов до Бога і людей. Упевненість у тому, у що ми віримо, та прийняття новонавернених до церковної сім'ї – ще дві важливі теми, про які піде мова далі. І, нарешті, ми поговоримо про час, коли місія буде виконана! Не пропустіть жодного дня цих натхненних, підбадьорливих, заснованих на Біблії читань.

Я пропоную вам приєднатися до мене в молитовних роздумах над згаданими важливими темами і – незалежно від того, хто ви, де живете й чим займаєтеся, – бути готовими стати місіонером заради Господа.

Нехай Бог благословить нас, коли ми зберемося разом як одна сім'я в складі всесвітньої Церкви для вивчення і молитов під час цього особливого Молитовного тижня.

Тед Н. К. Вільсон

Президент Церкви адвентистів сьомого дня

Божа місія

ТЕД Н. К. ВІЛЬСОН

Ідея місіонерства з'явилася на Небі. Ще до того як гріх увійшов у світ, Трійця розробила План зі спасіння людини на випадок, якщо сатані вдасться схилити її до гріхопадіння. Бог-Отець пошле Свого Сина з місією спасіння загинувших людей.

Ця місія коштувала дуже дорого. Еммануїл – «з нами Бог». «Христос вирішив узяти на Себе вину й ганьбу за гріх, настільки образливий для Святого Бога, що навіть розділив Отця та Його Сина. Аби врятувати загинувший рід, Христос мав зазнати всієї глибини страждань і горя»¹.

Син Божий – улюбленець Небес – залишив чистоту, спокій і радість раю, щоб виконати Божу місію в цьому темному, наповненому гріхом світі. Його місія була конкретною – шукати і спасати заблудлих.

Від самого початку Божу місію залишається незмінною, тому протягом століть Господь посилає місіонерів для досягнення Його цілей.

Виконуючи Божу місію

Протягом 120 років Ной закликав допотопних людей приготуватися до майбутньої катастрофи (Бут. 6:3; 1 Петра

3:20; 2 Петра 2:5). 120 років Ной міцно тримався за Божі обітниці, зазнаючи насмішок і глузувань з боку саме тих людей, яких намагався врятувати.

Бог послав також Авраама з певною місією, а саме: вирушити до названої Ним землі та поширювати благодійний вплив на хананейців, аби вони могли покаятися, доки ще не було запізно. Перед їхнім знищенням Бог дав їм випробувальний термін (Бут. 12:1-3; 15:15, 16).

Ще підлітком Йосип проти своєї волі опинився в чужій країні. Але він вирішив бути Божим місіонером, несучи язичникам світло та цілісність. Незважаючи на неймовірно важкі обставини, Йосип продовжував поширювати Боже-ственне світло навіть крізь ґрати єгипетської в'язниці. Згодом Господь вирішив використати цього вірного місіонера, аби врятувати від голоду весь єгипетський край та багато навколишніх народів (Бут. 37:25-28; 39:8, 9, 21-23; 41:37-41).

Грунтовна «місіонерська підготовка»

Мойсей пройшов ґрунтовну «місіонерську підготовку» – спочатку біля ніг своєї матері, яка «намагалася прищепити

йому Божий страх та любов до істини і справедливості, палко молячись, аби малюк був збережений від усього, що може зіпсувати його. Вона пояснювала йому безумство та гріховність ідолопоклонства, з раннього віку привчила поклонятися й молитися живому Богові, Котрий Єдиний може почути його і допомогти в будь-якій скруті»².

При дворі фараона Мойсей отримав найвищу цивільну та військову підготовку, включаючи й логістику, що дуже знадобиться йому, коли він поведе безліч людей з Єгипту через пустелю (Дії 7:22). Однак до того, як Мойсей був готовий виконати цю місію, він потребував третьої фази місіонерської підготовки, через яку Бог провів його в пустелі.

Еллен Уайт наголосила: «Йому потрібно було засвоїти урок віри, подібний до того, якого колись навчилися Авраам та Яків, а саме: покладатися не на людську силу чи мудрість, а на Божу могутність у виконанні Його обітниць... У школі самозречення і нестатків він мав навчитися терпіння та самовладання. Перш ніж бути мудрим правителем, він мав навчитися послуху»³. Лише тоді Мойсей

був готовий служити, як один з найбільших Божих місіонерів.

Шукати і спасати

Рахав, жінка з Єрихона, допомогла врятувати всю свою сім'ю, коли розповіла їм про зустріч з ізраїльськими розвідниками та свою віру в їхнього Бога (І. Нав. 2:12-14; 6:17).

Даніїл і його троє друзів були послані місіонерами до могутнього Вавилонського царства. Протягом багатьох років вони сумлінно виконували Божу місію при царському дворі. Завдяки їхнім свідченням Навуходоносор врешті-решт упокорив своє серце перед єдиним істинним Богом. Ви можете прочитати свідчення царя в уривку Дан. 4:31-34.

Маленька дівчинка-ізраїльтянка була вірним Божим місіонером у домі своїх сирійських завойовників, посприявши тому, що Нааман, воєначальник царської армії, заявив: «Оце пізнав я, що на всій землі нема Бога, а тільки в Ізраїлі!» (2 Цар. 5:15).

І навіть Йона, непокірний місіонер, допоміг урятувати своїх ворогів, проголосивши Слово Боже ніневітянам (Йони 3:4-10).

Божа місія в Новому Завіті

Божа місія в Новому Завіті була такою ж, як і в Старому, – шукати і спасати заблудлих.

Звичайно ж, головним Місіонером є Ісус. Він – Слово: «І Слово було в Бога, і Слово було Бог... І Слово стало тілом, і перебувало між нами, і ми побачили славу Його, – славу як Єдинородного від Отця» (Івана 1:1,14). Саме Він відкрив Божу місію любові й милості в усій її повноті.

Перебуваючи на Землі, Ісус особисто готував апостолів до місіонерської діяльності. Еллен Уайт пише: «Коли Ісус навчав величезні натовпи людей, які збиралися навколо Нього,

учні були поруч, завжди готові виконати Його прохання, полегшити Його працю. Вони допомагали наводити лад серед людей, приносили до Спасителя страждених, потішаючи їх. Особливо зацікавленим слухачам учні пояснювали Писання й усіляко сприяли їхньому духовному зростанню. Апостоли навчали того, чого самі навчилися від Ісуса, та щоденно збагачували власний досвід»⁴.

Коли Ісус посилав апостолів по двоє (а пізніше «сімдесят» [див. Луки 10]), Він звелів їм виконувати Божу місію, проповідуючи: «Наблизилося Царство Небесне» (Матв. 10:7). Крім того, апостоли мали цілювати хворих, очищати прокажених, воскрешати мертвих, виганяти демонів. «Даром отримали – даром давайте» (вірш 8), – сказав Спаситель, нагадавши учням, що сила для цих звершень надходила згори, а не від них самих.

Після воскресіння

Незабаром після воскресіння Христа жінкам біля гробу була доручена особлива місія: «Ідіть і скажіть Його учням і Петрові, що Він [Ісус] випередить вас у Галилеї. Там ви Його побачите, як сказав вам!» (Марка 16:7).

Того ж дня ще двоє послідовників Ісуса – Клеопа та його друг – стали місіонерами, оскільки їхні серця «палали» в них, коли Ісус пояснював їм Писання дорогою до Емауса. Неспроможні стримати радість, вони поспішили виконати дану Богом місію та розповісти учням, що Христос воскрес (див. Луки 24:13-35).

Безпосередньо перед Своїм вознесенням Спаситель знову звелів Своїм учням: «Ідіть по цілому світі й усьому творінню проповідуйте Євангеліє»... Вони ж пішли і проповідували всюди, а Господь допомагав і стверджував слово чудесами,

що його супроводжували» (Марка 16:15, 20).

Думаючи про місіонерів, ми згадуємо Пилипа, який був посланий пояснити Біблію вельможі ефіопської цариці й охрестити його (Дії 8:26-40). Ми також згадуємо Степана, котрий сміливо свідчив у юдейському синагодрі, хоч поплатився за це життям. Але завдяки його мученицькій смерті з'явився один з найбільших місіонерів – Савло, відомий пізніше як Павло (Дії 7:58; 9:1-22). Ми також повинні пам'ятати про Варнаву, Силу, Івана-Марка й Тимофія, котрі відіграли важливу роль у виконанні Божої місії.

Інші місіонери

У книзі «Велика боротьба», яка володіє величезною силою, ми бачимо: у всі часи Бог завжди знаходив людей, готових виконувати Його місію навіть ціною власного життя.

У 1874 році Церква адвентистів сьомого дня послала своїх перших офіційних місіонерів: Джона Н. Ендрюса разом з його дітьми-підлітками Мері і Чарльзом до Базеля, Швейцарія. Дружина Ендрюса Анжеліна померла за два роки до цього. На жаль, 1878 року Мері заразилася туберкульозом і померла. П'ять років по тому, усе ще перебуваючи в Європі, Джон Ендрюс також помер від туберкульозу і похований у Базелі.

Відтоді багато тисяч адвентистів сьомого дня стали місіонерами; подібно до Джона Ендрюса і Мері Ендрюс, багато старших та молодих людей віддали своє життя, сумлінно виконуючи Божу місію.

Проте Божі місія триває і сьогодні – частково завдяки жертві багатьох, хто відгук-

нувся на Божий заклик вирушити до зарубіжних країн. Нині понад 19 мільйонів людей у більш ніж 200 країнах прийняли істину, якою вона є в Ісусі, та приєдналися до визначеного Богом руху.

*Незалежно
від вашого віку,
національності,
статі, Бог закликає
вас брати участь
у Його місії.*

Божі місія сьогодні

Сьогодні у світі з населенням понад 7,5 мільярдів людей усе ще багато праці, пов'язаної з виконанням Божої місії. Господь закликає кожного з нас узяти в ній участь. Незалежно від вашого віку, національності чи статі, Бог закликає вас брати участь у Його місії. Можливо, Господь закликає вас бути місіонером у своєму районі, школі, на роботі, у вашому колі спілкування. Де б не перебували, ви потрібні Богу в Його місії пошуку та спасіння заблудлих.

Щоденне спілкування з людьми – найпростіший спосіб свідчення. Дозвольте Святому Духові спрямовувати вас до потрібних людей, а потім спокійно і природно свідчити, підбадьорюючи їх відповідним чином під керівництвом Святого Духа. Свідчення має бути радістю і природним результатом наших взаємовідносин з Господом. Бог відкриє шлях.

Кожен повинен брати участь у Божій місії! Виконуючи цю місію, важливо, щоб ми зберігали близькість із Господом через вивчення Біблії, Духа пророцтва і постійну молитву.

Кожен – місіонер

Дух пророцтва говорить: «Якби кожен член Церкви став активним місіонером, Євангеліє швидко було би сповіщене в усіх країнах, серед усіх племен, поколінь і народів»⁵.

Ісус скоро прийде! Підійміть цей прапор високо та засвідчіть на практиці, указуючи оточуючим на Того, Хто подарував нам спасіння й обіцяв незабаром забрати нас додому. Працюючи разом, будемо виконувати нашу дану Богом місію Його мудрості і силою. Завдяки Божій милості кожен із нас – місіонер, котрий бере участь у програмі «Загальне залучення членів Церкви», щоб наблизити швидке повернення Христа!

1. Е. Уайт. Патріархи і пророки, с. 63.
2. Там же, с. 243, 244.
3. Там же, с. 247.
4. Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 349.
5. Е. Уайт. Свідчення для Церкви, т. 9, с. 32.

Питання для роздумів та обговорення:

- 1 Що робить ваша місцева церква, аби ви були місіонерами в місті? На світовому полі?
- 2 Навіть якщо ви служили місіонером у зарубіжній країні, чи бачите ви себе також місіонером у своєму районі та місті? Якщо так, то якими будуть методи вашого місіонерського служіння тут?
- 3 Вам важко говорити з іншими про Ісуса? Якщо так, то чому? Що ви можете зробити, аби змінити це становище?

Пастор
ТЕД Н. К. ВІЛЬСОН –
Президент всесвітньої
Церкви адвентистів
сьомого дня.

Усі віруючі виконують місіонерську працю

Шеріл Досс

Кілька років тому цю історію передавали в новинах. На жаль, сьогодні таке трапляється доволі часто. Історія починається з походу за сигаретами о другій годині ночі (що не є здоровою звичкою або священним дорученням), унаслідок чого Ешлі Сміт опинилася в руках засудженого гвалтівника і вбивці Брайана Ніколса. Він заштовхав її назад до квартири, зв'язав, поклав у ванну і сказав: «Я не заподію тобі шкоди, якщо ти зробиш усе, що я скажу»¹.

Що б ви зробили за таких обставин? Почали б кричати, благати, молитися? Ешлі Сміт, у той жахливий момент благословенна благодаттю, яка доступна нам усім, побачила можливість послужити. Як розповідає жінка, вона поговорила з Ніколсом, приготувала сніданок, розповіла йому про себе, вислухала його. Ешлі виявила відкритість благодаті, показала власні рани, зцілені Богом, і в той момент усе змінилося.

Тут була жінка, життя якої було майже зруйноване. Вона не могла подбати про власну дитину, а о другій годині ночі вирушила за сигаретами. Тут був чоловік, котрий перебував у розшуку за зґвалтування і вбивство. Але тієї миті сталося чудо. Ешлі приєдналася до

Божої праці, і Ніколс зустрівся з Богом. Ніколс побачив: хоч його життя було просякнуте кров'ю і болем інших, він міг змінити курс, звільнити Ешлі та служити Богові у в'язниці. Після цього випадку життя Ешлі Сміт також змінилося. Вона змогла відмовитися від наркотиків, які управляли її життям. Завдяки розмові з

Подивіться, як Бог працює у світі, та приєднуйтеся до Нього в Його праці

Ніколсом жінка усвідомила, що Бог змінив її та наділив її життя сенсом².

Перетворювальна розмова

У давнину інша жінка, надламана, присоромлена, яка жила в гріху, вийшла з дому через термінову необхідність. Прямуючи опівдні по воду до криниці Якова, вона й уявити собі не могла, що ще до завершення дня стане Божим місіонером для всього міста. Ісус, подорожуючи з Юдеї до Галилеї через Самарію, зупинився відпочити біля криниці Якова. «Приходить жінка з Самарії по воду. Каже їй Ісус: Дай Мені напитися!» (Івана 4:7). Це було просте прохання, яке привело до розмови, що змінила життя.

Під час розмови Ісус зацікавив жінку, терпляче відповідав на її запитання та з любов'ю викрив її життєві рішення. Коли серце жінки було готове, Месія відкрився їй. «Каже їй Ісус: Це Я – Той, Хто говорить з тобою!.. А жінка залишила своє відро, пішла до міста й каже людям: Ходіть і подивіться на Чоловіка, Який мені сказав усе, що я зробила! Чи часом Він не Христос? Вони вийшли з міста й пішли до Нього» (вірші 26, 28-30).

Коли самарянка знайшла Месію, вона негайно розповіла про це іншим, забувши про свою невідкладну справу. Люди знали її розбите життя. Але тепер, побачивши зміну в поведінці жінки та помітивши, що після зустрічі зі Спасителем її сором і страх зникли, вони прийшли до Ісуса завдяки її свідченню (вірш 39). Еллен Уайт пише: «На прикладі цієї жінки бачимо, що означає на практиці віра в Христа. Кожний справжній учень Ісуса відразу стає місіонером для Божого Царства»³.

Ісус сказав: «Як Ти послав Мене у світ, так і Я послав їх у світ» (Івана 17:18). Бог закликає нас ділитися Його Доброю вісткою з усіма, з ким ми зустрічаємося. Павло пише про це: «Але я ні про що не турбуюся і не дорожу

своєю душею, лише б з радістю закінчити свою дорогу та служіння, яке я одержав від Господа Ісуса: засвідчити Радісну Звістку Божої благодаті!» (Дії 20:24). Апостол наголошує, що всі ми – посланці, місіонери, і нам довірена місія – поділитися благодаттю, отриманою в служінні примирення (2 Кор. 5:19).

Вістка примирення

На самому початку, коли наш найбільший місіонер, Бог, прийшов у пошуках грішного людства до Едемського саду, Він приніс світові вістку примирення. Протягом усієї біблійної історії Бог постійно просив Свій народ долати всі перешкоди – культурні, релігійні, соціальні, несучи вістку благодаті. Він використовував як Своїх свідків вельми невідповідних людей. Подивіться на них: Авраам обманював, Сарра не вірила, Йосип мріяв про себе, Естер боялася, Давид планував убивство, Яків та Іван були запальними, Хома сумнівався, Петро зрікся, Марія в розпачі ридала, Павло переслідував Церкву. Але, перетворені вісткою благодаті і примирення, вони перевернули світ заради Бога, тому історії їхнього життя і сьогодні продовжують надихати християн.

Бог покликав кожного з нас, як членів Його тіла, приєднатися до виконання Його місії у світі. Яка це перевага – працювати з Богом, займатися важливими для вічності справами, приносити примирення, готувати людей до скорого повернення Ісуса! Для такої праці потрібні вірність та цілеспрямованість у супереч відволянню нашої уваги, у супереч нашим зайнятості й егоїзму. І все ж Бог потребує всіх нас, нашої спільної праці, оскільки кожен із нас зустрічається з

людьми, яким зможе благовістити найкращим чином.

Бог допоміг Брайанові Ніколсу зустрітися з людиною, чийє свідчення особливо підходило для того, щоб змінити його життя. Бог бажає зробити те ж саме для нас, якщо ми готові, аби Він використовував нас. Ми всі можемо поділитися уроками, які почерпнули із життя з Ісусом. Ви пережили

Бог бажає повністю використати вас у Його місіонерській праці для світу.

біль, смуток, але знайшли розраду та зцілення в Ісусі? Як діяв Бог у вашому житті? Саме цю вістку Він хоче доручити вам. Якими є ваші інтереси, уподобання, покликання? Господь бажає використати все, що ви маєте, у Своїй місіонерській праці для світу.

Кожному з нас Бог дав унікальне свідчення, унікальний життєвий досвід, унікальне покликання. Хоч ми можемо вважати, що не маємо особливих досвідів, не володіємо відповідною освітою або становищем у суспільстві, однак можемо розповісти іншим, що Бог здійснив для нас. Мені подобається, як Еллен Уайт коментує історію про двох біснуетих (див. Матв. 8:28-34; Марка 5:1-20): «Двоє зцілених біснуетих стали першими місіонерами, посланими Христом навчати Євангелія в Десятимісті. Ці люди слухали Його слова лише впродовж короткого часу. Вони не чули жодної проповіді з Його уст. Тому не могли навчати людей так, як учні, котрі щодня перебували із Христом. Натомість вони могли розповісти те, що знали: що самі бачили й чули

та як пізнали силу Спасителя. Саме це може робити кожен, чийого серця торкнулася Божо благодать. До такого свідчення закликає Господь, і через брак його гине світ»⁴.

Бог допоможе нам зустрітися з тими людьми, яким ми можемо послужити найкраще. Господь дає нам можливість розповісти Його вістку благодаті і примирення навіть найбільш невідповідним людям та в найбільш невідповідних місцях, як зрозуміла Ешлі Сміт, а ми, на жаль, ігноруємо цю вістку з ризиком для себе. Зрештою, Велике доручення (Матв. 28:19, 20) – це не Велика пропозиція. Це обов'язок та перевага кожного християнина – приєднатися до Бога в Його праці в нашому світі. Де б ми не жили та з ким би не зустрічалися, найкраще розпочати з розповіді про те, що Господь здійснив у нашому власному житті. Бог працює у світі. Чи приєднаєтеся ви до Нього в Його праці?

1. Час, 20 березня 2005 р.
2. Інтерв'ю з Каті Курик, *Yahoo News*, 15 вересня 2015 р..
3. Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 195.
4. Е. Уайт. Служіння зцілення, с. 99.

Питання для роздумів та обговорення:

- 1 Чому ми часто вважаємо, що нам нема чого розповісти оточуючим?
- 2 Які ще біблійні історії, у котрих Бог використав невідповідних посланців, ви можете згадати?
- 3 Як ми можемо зустріти людей, котрі потребують нашого свідчення?

ШЕРІЛ ДОСС,
доктор наук, директор
Інституту всесвітньої
місії Генеральної
Конференції Церкви
адвентистів сьомого дня.

Перетворювальна місіонерська діяльність

ГАВІН ЕНТОНІ

Заклик Ісуса – це заклики до місіонерської діяльності. «Ідіть за Мною, – каже Він, – і зроблю вас ловцями людей» (Матв. 4:19). Христос покликав учнів, щоб зробити їх місіонерами. Але яким чином рибалки перетворюються на свідків, наділених силою згори?

Скільки себе пам'ятаю, я завжди від щирого серця бажав служити Богові. Проте в моєму житті з Господом Він не раз спрямовував мене на несподіваний і часом проблемний шлях, а я все більше дізнавався про свої численні слабкості та велику схильність до гріха. Навіщо Богові використовувати моє прагнення до перетворення і свідчення, дозволяючи мені стикатися з тим, що є повною протилежністю?

Це відбувається ось чому: коли Ісус закликає нас приєднатися до Нього в Його місії, Він спрямовує нас шляхом перетворення, який починається з того, аби змусити нас відчувати свою найбільш гостру потребу в Ньому.

Три кроки до перетворення

Хрещення Ісуса ілюструє процес, який міститься в центрі будь-якого духовного перетворення. Саме таке пере-

творення є основою нашого відгуку на заклики: «Ідіть і навчіть усі народи» (Матв. 28:19). Хрещення Спасителя стало початком Його служіння, яке перевернуло світ. Лука зазначає: коли Ісус молився після Свого хрещення, «розкрилися небеса, і Дух Святий у тілесному вигляді, як голуб, зійшов на Нього» (Луки 3:21, 22). Ми розглянемо, як у цих текстах три послідовні кроки (етапи) – смерть, молитва і злиття Святого Духа – приводять до місіонерської діяльності, сповненої силою згори. Давайте поговоримо про кожний із цих кроків.

Перший крок: смерть гріховної натури. Це демонструє водна могила. Смерть завжди є початком перетворення, оскільки вона створює необхідні умови, коли може відкритися Бог.

Проте ми повинні пам'ятати: «Ісус прийняв хрещення не на знак покаяння у власних гріхах. Він ототожнив Себе із грішниками, здійснюючи те, що повинні здійснювати ми, та пройшов шляхом, яким маємо йти ми. Його життя після хрещення, сповнене страждань і терпіння, також є прикладом для нас»¹.

Ісус назвав смерть передумовою для учнівства, коли виголосив: «Коли хто хоче йти за Мною, хай зречеться самого себе, бере свій хрест щоденно й іде услід за Мною» (Луки 9:23). Заклик Ісуса прямувати із хрестом за Ним не означає, ніби потрібно нести важкий предмет, що робить життя нестерпним. Це заклики померти, сказавши з Павлом: «Я розп'ятий разом з Христом» (Гал. 2:19). Еллен Уайт пише: «Ми повинні повністю покладатися на Христа як на Джерело сили. Наше «я» має померти»².

Ми не зможемо прямувати за Ісусом, якщо не підемо за Ним туди, де щодня помираємо. Після цього наше життя стає жертвою живою (див. Римл. 12:1). Однак я не можу робити це природно та із задоволенням. Тому Ісус може провадити мене несподіваними й неприємними стежками, коли виникає більш глибоке розуміння моєї слабкості та гріховності, що спонукає мене віддати Йому все, що я маю і чим є.

Другий крок: молитва про підготовку. Визнання того, що в мені самому немає нічого доброго, спонукає мене впасти на коліна та наполегливо

молитися, аби Бог виявився в мені. Я потребую підготовки, про яку Ісус молився на березі річки Йордан. «Коли Спаситель виливав Свою душу в молитві, Його погляд, здавалося, досягав Небес. Він добре знав, наскільки запеклими гріх зробив серця людей та як їм буде важко зрозуміти Його місію й прийняти дар спасіння. Він благав Отця, щоб дав силу подолати людське невір'я, розірвати кайдани, в які сатана закував їх, і замість них перемогти губителя»³.

Тільки надприродна сила з Небес може зробити гріховну людську істоту корисною у здійсненні Божих вселенських цілей. Ця сила буде дана у відповідь на щиру молитву. «Кожен працівник має просити Бога про щоденне хрещення Духом»⁴. Саме це відбулося далі, коли Ісус отримав Святого Духа.

Третій крок: хрещення Святим Духом для виконання місіонерської праці. Яким був результат отримання Ісусом Святого Духа? Зверніть увагу на два ключових моменти, згаданих Лукою. Спочатку він пише: «Ісус, сповнений Духа Святого, повернувся з-над Йордану, і Дух повів Його в пустиню; сорок днів він був спокушуваний дияволом» (Луки 4:1, 2). Ісус переміг сатану, оскільки був сповнений Святого Духа. Інший ключовий момент записаний у наступній історії. Лука повідомляє: «Ісус повернувся в силі Духа до Галилеї... Він навчав у їхніх синагогах, і всі Його прославляли» (вірші 14, 15).

Ісус розповідає в синагозі про Своє хрещення Духом: «Дух Господній на Мені, бо

Він помазав Мене благовістити убогим, послав Мене зціляти розбитих серцем, проповідувати полоненим визволення, сліпим – прозріння, і пригноблених відпустити на волю; звіщати рік Господнього помилювання!» (вірші 18, 19). Хрещення Святим Духом дозволило Ісусові перемогти сатану і проповідувати Євангеліє з Божественною силою.

Коли Ісус закликає нас приєднатися до Нього в Його місії, Він спрямовує нас на шлях перетворення.

Хрещення Святим Духом призначене і для нас. Матвій, Марко й Лука пишуть, що Іван Хреститель проголосив: Месія «буде хрестити вас Духом Святим» (Луки 3:16; Матв. 3:11; Марка 1:8) Іванові Хрестителю було сказано: «Над Ким побачиш Духа, що сходить і перебуває над Ним, – Він Той, Хто хрестить Духом Святим» (Івана 1:33).

Тільки Божественною силою

Як учень, покликаний бути місіонером, я перебуваю в повній залежності від хрещення Святим Духом. Цю істину Бог утвердив у моєму житті. Ось уже 20 років моє фізичне серце буквально залежить від зовнішньої сили – електрокардіостимулятора, оскільки воно не має достатньої сили. На жаль, навіть як пастор я довгий час можу здійснювати Божу справу власними силами, доки не відчую, що щось

не так. Те, що відбувається зі мною фізично, відбувається з усіма нами і духовно. Ми не здатні зробити себе перетвореними учнями, тому не можемо бути справжніми провісниками характеру й намірів Бога без Його сили, котра перебуває поза нами.

Але коли Бог проводить нас якимось шляхом з метою показати нам, що без Нього ми не можемо робити нічого (Івана 15:5), навчаючи нас щодня помирати для власного «я» та посилюючи наше бажання отримати від Нього все необхідне для виконання місіонерської роботи, тоді Ісус щодня хреститиме нас Святим Духом. Тоді ми зможемо працювати в наших містах із силою, яка викличе заміщення сатани та приведе до великої кількості перетворених життів.

1. Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 111.

2. Е. Уайт. Свідчення для Церкви, т. 5, с. 219.

3. Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 111, 112.

4. Е. Уайт. Дії апостолів, с. 50.

Питання для роздумів та обговорення:

- 1 Яка різниця між покликанням апостолів і нашим покликанням сьогодні?
- 2 Що означає «хрещення вогнем»?
- 3 Чи провадить вас Бог через три етапи, про які йшлося в читанні? Яким чином?

ГАВІН ЕТОНІ –
пастор у Дубліні,
Ірландія

Місія з розумінням та проникливістю

ІАН ЮДЖЕНТ

Здійснювати місіонерську справу з розумінням та проникливістю – значить говорити людям те, що потрібно почути їхній душі, і так, щоб їм було зрозуміло.

– Перепрошую, сер. Ви спасенні?

Я відволікся від своєї швидкої пробіжки по бакалії і побачив перед собою енергійного юнака, котрому було трохи більше 20 років.

– Вибачте, що ви сказали? – перепитав я, оскільки не був упевнений, що правильно почув запитання.

– Ви обмиті кров'ю Агнця? – прозвучало його наступне запитання.

Я ще не встиг дати ствердну відповідь, як нетерплячий євангеліст за дві хвилини представив мені короткий виклад Євангелія, насичений богословськими термінами. Нарешті мені вдалося переконати юнака, що я християнин.

Повертаючись із крамниці, я розмірковував про цю зустріч. Захоплюючись сміливістю й відвагою молодого чоловіка (здавалося, він не боявся почути відмову або заперечення), я водночас відчув занепокоєння і навіть смуток. Я подумав про те, скільки людей втратить зацікавлення релігією через його підхід. Хто, крім народжених згори християн, зрозуміє, що значить бути «обмитим кров'ю Агнця»?

На жаль, незважаючи на надмірне завзяття, юнакові не вистачало чуйності до своєї аудиторії. Я побоювався, що вибрана ним манера спілкування, хоч, можливо, і допоможе достукатися до кількох сердець, проте водночас приведе в замішання або навіть відштовхне більшість із тих, хто міг би повернутися в християнство.

Знати мову

Бажаючи виконати нашу місію проголошення у світі останньої вістки про Божу милість, ми, звичайно, намагаємося передати цю звістку з урахуванням наших особистих симпатій та антипатій, нашого особистого досвіду і наших особистих потреб. Але якщо ми не зможемо зрозуміти й передати нашу звістку з урахуванням поглядів тих, до кого хочемо достукатися, вона буде для них чужою. Нам необхідно зрозуміти їхні особисті симпатії й антипатії, їхній особистий досвід та їхні особисті потреби. Потім, ґрунтуючись на цьому розумінні, ми маємо передати їм звістку так, щоб вона була для них доступною.

Такий підхід можна підсумувати словами Павла: «Я був для юдеїв юдеєм... Для тих, що під Законом, був як той, що під Законом... Для тих, що без Закону, був як той, що без Закону... Для всіх я став усім,

щоб в усякому разі деяких спасти» (1 Кор. 9:20-22).

Павло насамперед намагався зрозуміти свою аудиторію: юдеїв, людей під Законом, без Закону та «всіх». Потім він говорив, ураховуючи погляди цих груп. Приклад Ісуса веде нас ще далі. У той час як Павло в наведеному уривку називає групи людей, Ісус застосовував цей метод до окремих осіб.

Господь бажає, щоб Його слово благодаті було донесене до кожної душі. Великою мірою цього можна досягти особистими зусиллями. Таким був метод Христа. Його праця в основному полягала в особистих бесідах. Він приділяв увагу навіть одному-єдиному слухачеві.

Ісус спілкувався як із групами людей, так і з окремими особами: із сиропанікянкою (Марка 7:24-30), фарисеєм (Луки 11:37-44), митником (Луки 19:1-10), паралізованим (Івана 5:1-15), жінкою, схопленою під час перелюбу (Івана 8:1-11). Ісус розмовляв з ними, ураховуючи їхні погляди.

Якщо ми хочемо, щоб наша місія увінчалася успіхом, значить повинні використовувати цей метод. Спочатку нам необхідно намагатися зрозуміти члена сім'ї, сусіда, колегу, друга, ворога і «всіх» людей індивідуально. Потім ми маємо передати звістку, ураховуючи їхню точку зору.

Хоч ми неспроможні повністю зрозуміти погляди інших людей, однак зможемо досягнути великих успіхів у цій справі за допомогою таких запитань: Що їм найбільше подобається і не подобається? Який життєвий досвід справив на них найбільший вплив у минулому і справляє тепер? Якими є їхні нагальні потреби? Після терплячої спроби знайти відповіді на ці запитання ми повинні, не поспішаючи, намагатися визначити точки перетину між відповідями та вісткою. Зробивши це, зможемо краще виконати нашу місію з розумінням та проникливістю Ісуса.

Успішний метод Христа

Біблія містить чимало прикладів такого підходу. У Другій книзі Самуїла ми читаємо про те, що пророк Натан був посланий з вісткою до Давида. Як він міг повідомити цьому могутньому цареві про його гріх? Натан скористався тим, що знав відповідь на перше з наших запитань. Пророк знав, що Давид, колишній пастух, любив своїх овець. Він також знав, що Давидові, автору 11-го псалма, дуже не подобалося «пригнічення бідних» (вірш 5, *англ. переклад*). Визначивши точки дотику між цією інформацією та своєю звісткою, Натан зміг успішно передати Божественний вердикт.

Іншим прикладом такого підходу є зустріч Ісуса із самарянкою (див. Івана 4). Пізніше ця жінка розповідала про Ісуса як про Того, Хто сказав їй усе, що вона зробила (див. Івана 4:29). Жінка заявила: це підтверджує, що Він – Месія (див. також вірш 39). Звичайно ж, Ісус не сказав самарянці буквально все, що вона зробила. Він назвав лише ті її досвіди, які справили найбільший вплив на її життя, її попередні невдачі шлюби та нинішні незаконні відносини. Потім у

доброзичливій почтивій бесіді з нею Спаситель повідомив про точки перетину між цими досвідами та вісткою про Його месіанство.

Ісус переконав самарянку, що знає таємниці її життя, і все ж вона відчувала, що Він – її співчутливий люблячий друг. Хоча чистота Його присутності докоряла її гріх у Господь не сказав жодного слова осуду, натомість розповів про Свою благодать, здатну відновити її душу. Жінка отримала певне уявлення про характер Ісуса і подумала: «Може, це довгоочікуваний Месія?».

Останній приклад такого підходу можна побачити в розмові Ісуса з Никодимом (див. Івана 3). Ісус знав, що Никодим потребував аж ніяк не відповіді на поширені аргументи проти месіанства Ісуса (див. Івана 7:50-52). І не презентації Євангелія, що було б приємнішим для його високоосвіченого релігійного розуму. Хоч, можливо, Никодим і бажав цього, проте найбільше він потребував того ж, що й неосвічені рибалки та невіруючі блудниці. Йому необхідно було визнати власну потребу в повному перетворенні мислення, цілей і мотивів – потребу в народженні згори (Івана 3:7).

Спонукувані любов'ю

Це безцінний урок для нас. Виконання місії з розумінням та проникливістю не означає говорити людям те, що їм не терпиться почути, і так, як їм того хочеться. Натомість ми, подібно до Ісуса, намагаємося сказати людям те, що необхідно почути їхнім душам, і так, щоб вони зрозуміли.

Що їм найбільше подобається і не подобається? Який досвід справив найбільший вплив на їхнє життя в минулому і справляє тепер? Якими є їхні нагальні потреби? Спілкування в контексті цих

запитань допомагає нам виконувати місію з розумінням та проникливістю. Але що спонукує нас це робити? Павло сказав: «Любов Христа охоплює нас» (2 Кор. 5:14).

Коли ми роздумуємо про ніжну любов, яку Ісус терпляче подарував кожному з нас, наше бажання поширювати цю любов на інших зростатиме природним чином. Коли ми міркуватимемо про численні способи, якими Ісус намагався спілкуватися з нами, з огляду на наші найбільші симпатії й антипатії, наш досвід, який найбільше вплинув на наше життя, та наші нагальні потреби, тоді зросте і наше бажання спілкуватися з іншими, враховуючи їхні особисті погляди. Якщо будемо палко благати Бога про обіцяне злиття в наші серця Його любові Святим Духом (Римл. 5:5), то отримуватимемо все більше й більше Божої любові, котра спонукатиме нас рухатися в цьому напрямку. Завдяки милості Господа давайте проголошувати вічну істину так, щоб наші друзі й сусіди розуміли її.

Питання для роздумів та обговорення:

- 1 Що для вас є найважчим, коли звіщаєте Євангеліє тим, з ким маєте мало спільного?
- 2 Чи маєте ви друзів, із ким у вас мало схожих релігійних або культурних поглядів? Стисло опишіть цю дружбу.
- 3 Як ви дізнаєтеся про те, що у ваших спробах розповісти іншим про Христа вже можна «переходити на наступний рівень»?

ІАН ЮДЖЕНТ – розробник програмного забезпечення Генеральної Конференції Церкви адвентистів сьомого дня

Місіонерська діяльність з любов'ю – метод Христа

П'ять кроків успішного свідчення

ГАРІ КРАВЧЕ

Метод Христа навчає, що істина має бути відчутною, з любов'ю вплітаючись у життя тих, хто потребує спасіння.

У 1901 році був прийнятий Закон про багатоквартирні житлові будинки, щоб зробити старі житлові дома більш безпечними і здоровими. На Нью-Йоркській біржі стався перший обвал. Місто майже розтануло через нестерпно спекотну погоду, якої ніколи раніше не було за всю його історію. У віці 68 років адвентистський піонер Стівен Хаскелл та його дружина Хетті вирушили до Нью-Йорка як місіонери.

Після тривалого проживання в сільській місцевості Хаскелли опинилися в самому серці густонаселеного Нью-Йорк-сіті в багатоквартирному будинку за кілька кварталів від Центрального парку. Хаскелл, здавалося, боявся, що вони загубляться в натовпі. «Нагадайте, щоб наші брати молилися за нас, – писав він. – Не забудьте адресу. Ось вона: 400 West 57th St., New York City»¹.

Хаскелла дивували міські джунглі, які вони із дружиною тепер називали домом. «У будинку, де ми живемо, перебуває п'ятдесят три сім'ї, – писав він. – Будинок семипо-

верховий і в ньому цілодобово працюють два ліфти»². Можливо, Хаскелли почувалися б затишніше, живучи на невеликій ділянці землі в сільській місцевості в Новій Англії.

Однак вони послушалися такої поради Еллен Уайт: замість того щоб тільки проповідувати людям на відстані, послідовники Христа повинні наслідувати Його земне служіння – жити і служити серед людей. «Християнство контактує із цим світом саме через суспільні відносини»³, – писала вона. І далі: «Наші досвідчені працівники повинні намагатися перебувати там, де зможуть безпосередньо спілкуватися з тими, хто потребує допомоги»⁴.

Це, звичайно, був метод, який використовував Сам Ісус, щоб достукатися до людства. Тому стратегічний план Церкви адвентистів сьомого дня «Охопи Євангелієм світ» ясно називає метод служіння Христа планом для місіонерської діяльності Церкви. У своєму класичному узагальненні цього методу Еллен Уайт називає спілкування з людьми першим із п'яти найважливіших пунктів. Вона зазначає, що Спаситель:

а) «змішався з людьми, як Той, Хто бажав їм добра»;

б) «виявляв до них співчуття»;
в) «служив їхнім потребам»;
г) «завойовував їхнє довір'я»;
д) «говорив їм: “Ідіть за Мною”»⁵.

Спаситель спілкувався

Ісус не бажав задовольнятися перебуванням на Небесах, остеронь від людства, посилаючи спасіння за допомогою пульта дистанційного керування. Як свідчить Іван: «Слово [Логос] стало тілом, і перебувало між нами» (Івана 1:14). Слово *Логос* має багату історію в грецькій та юдейській культурах. Для греків воно є філософським терміном, єднальним принципом у Всесвіті, де все зберігається в рівновазі, порядку й симетрії. У юдейському мисленні *Логос* (єврейською *давар*) стосується вираження, дії та мови Бога.

Отже, щоб описати Ісуса, Іван використовує особливе, багатозначне слово. Грецький читач уявив би собі абстрактний вселенський принцип, який перетворюється на людину. Юдей уявив би собі Бога, Котрий якимось чином показав Себе у видимій людській подобі. Утілення буквально додало тіло й кістки істині про Бога.

Коли Ісус прийшов на Землю, Він не влаштував

штаб-квартиру в якомусь відомому місці і не чекав, доки люди прийдуть до Нього, – Він ішов до них Сам. Іван говорить, що Ісус перебував серед нас. Грецьке слово *скеноо* означає «поставити намет» або «жити в наметі» (див. Івана 1:14). *Логос* «поставив Свій намет» серед нас. Він пив таку ж воду, їв таку ж їжу, плакав, як людина.

Ісус також проповідував у синагогах. Однак найчастіше Він зустрічався з людьми: розмовляв із грішною жінкою біля сільської криниці, звернувся до митника, який сидів на дереві, зціляв сліпих біля загорошених доріг. Ісус наблизився до нас у Своему цілісному служінні навчання, проповіді та зцілення (Матв. 9:35). У 8-му і 9-му розділах Євангелія від Матвія ми бачимо, як Спаситель спілкується з юдеями та язичниками, чоловіками й жінками, молодими і старими. Ми бачимо, як люди фізично доторкаються до Ісуса (Матв. 9:20), а Він торкається до них (Матв. 8:3, 15; 9:25, 29). Фактично Христос так часто спілкувався із «грішниками», що релігійні лідери критикували Його за це (Матв. 9:10-13).

Надто часто християнство асоціюється із соборами та семінаріями, доктринами й формулюваннями. Однак істинне християнство має перебувати і на вулицях, на робочих місцях, в оселях і в нашому житті. Метод Христа навчає, що наша місія не повинна полягати тільки в тому, щоб, подібно до духовного магніту, «притягати» людей до церковних споруд. Безперечно, наші церкви мають бути привабливими й доброзичливими, із захопливими проповідями та програмами. Однак основна роль Церкви

полягає в тому, щоб надихати, навчати та спонукати членів підніматися зі своїх лав і йти до людей. Істина оживає, коли вона відчутна та влітається в життя чоловіків і жінок, хлопчиків і дівчаток. Доктрини важливі, але ми повинні показати, як вони діють у нашому житті.

Ісус виявляв співчуття і задовольняв потреби

Коли ми наслідуємо приклад Ісуса, спілкуючись та зустрічаючись із людьми, тоді виявляємо, що нам не байдужі їхні потреби, їхні інтереси й сім'ї. Як пише Еллен Уайт, ми «виявляємо співчуття». Саме таким чином Ісус здійснював Своє служіння: «Побачивши ж юрби, Він змилосердився над ними» (Матв. 9:36). Якщо ми хочемо, щоб сьогодні наше місіонерське служіння було ефективним, значить воно має ґрунтуватися на тій же основі любові та співчуття.

Ісус спілкувався з людьми не так, як продавець, котрий намагається продати свій товар, або агітатор за якусь політичну партію. Він прийшов як живий *Логос*, аби виявити співчуття й любов, послужити потребам Своїх дітей, відкрити істину про Бога. Мотивація до місіонерської діяльності дуже важлива. Як сказав апостол Павло: «Бо любов Христа охоплює нас» (2 Кор. 5:14). Чи буде це задоволення потреб через надання медичної допомоги, через навчання, гуманітарну діяльність чи навіть просто спілкування із самотньою людиною – нас має спонукати до цього любов Христа.

Ісус завойовував довіру

Наслідуючи приклад служіння Христа (спілкування,

прояв співчуття, задоволення потреб), ми природним чином завойовуємо довіру людей. Наша дружба, турбота і любов викликають довіру. Саме в такому контексті довір'я люди відкриваються та готові поговорити з нами на духовні теми. Це не якась штучна конструкція, яку ми вважаємо найважливішою. Вона природно впливає з інших елементів методу Христа. Проте ми не зможемо здійснити все це власними силами. Нам необхідно

*Доктрини важливі,
але ми маємо
показати, як вони
діють у нашому
житті.*

постійно молитися про керівництво Святого Духа, особливо в останньому, найважливішому, етапі: приводити людей до Ісуса. Ми маємо шукати можливості і шляхи, що відкриваються для цього кроку.

Церква адвентистів сьомого дня покликана не для того, аби стати ще однією благодійною організацією, якими б важливими ці організації не були. Духовна складова й мотивація нашого служіння мають наповнювати все, що ми робимо: кожен тарілку супу, якою ми ділимося, кожний проведений нами семінар на тему: «Управління стресом». Звичайно ж, неправильно навіть натякати, що хтось має прийняти нашу вістку до того, як ми надамо йому або їй фізичну допомогу. У нашій діяльності в суспільстві має проявлятися безумовне співчуття. Але це не означає, що ми повинні роз'єднати гуманітарну допомогу та християнське свідчення.

Ісус запрошував людей іти за Ним

Протягом багатьох років адвентисти сьомого дня робили особливий акцент на останньому етапі – запрошенні людей прямувати за Ісусом. Ми провели мільйони семінарів та публічних євангелізаційних зібрань, надрукували мільярди сторінок літератури, яка містить істину. А скільки часу ми присвячуємо іншим крокам? Пропустити будь-який крок у методі Христа – значить викликати «коротке замикання» в Його цілісному служінні. А коротке замикання веде до знеструмлення.

На початку 1900-х років Еллен Уайт хвалила роботу нещодавно змужнілої Адвентистської церкви в Сан-Франциско за те, що вона наслідує метод Христа. Вона назвала її «вулицею». Члени церкви відвідували хворих і нужденних, знаходили оселі для сиріт і роботу для безробітних. Вони ходили від дому до дому, проводили уроки зі здорового способу життя та роздавали літературу. Адвентисти відкрили школу для дітей на міській вулиці Лагуна, займалися медичним євангелізмом, утримували гуртожиток для робітників.

На вулиці Маркет – стрит, поруч із ратушею, адвентисти відкрили медичний пункт та крамницю корисних для здоров'я продуктів. А також у центрі міста шість днів на тиждень працювало вегетаріанське кафе, де подавали здорову їжу. У порту Сан-Франциско адвентисти служили морякам. І, ніби в них було замало роботи, вони ще проводили публічні зустрічі в міських залах⁶. Нині, 100 років по тому, їхня діяльність є для нас яскравим

прикладом церкви, котра працює так, як працював Христос, і мотив її – любов.

Застосування методу Христа на практиці

Метод Христа не завжди легкий. Сьогодні водій разом зі своєю машиною «зникає» в приміському гаражі при натисканні на кнопку пульта дистанційного керування. Міські жителі замикаються у квартирах і майже не бачаться із сусідами. Довгий робочий день залишає мало часу для спілкування. Однак метод Христа – це не подія, для якої ми повинні знайти час; це спосіб життя, на який маємо орієнтувати все наше буття. Це означає взяти те, що ми вже робимо, та свідомо переробити його.

Важливо проводити час із неадвентистами. Ви ходите вечорами на прогулянку? Чудово. Запросіть із собою нехристиянина або ще краще запишіться в міський клуб з ходьби. Ми можемо долучитися до багатьох клубів: садівництва, філателістів, книголюбів тощо. А також можемо працювати поруч з іншими на громадських роботах.

Знайдіть можливість пообідати або повечеряти із друзями та знайомими неадвентистами. У тих культурах, де це прийнятно, найкраще місце для такої трапези – наш дім. Однак піцерія або ресторан також підійде. Зауважмо, що найкращі відносини часто зав'язуються під час спільної трапези.

Ми не можемо задовольнити потреби людей, якщо не знаємо їх. Це означає, що нам необхідно познайомитися із сусідами та суспільством. А також те, що ми маємо проводи-

ти час, спілкуючись, слухаючи, спостерігаючи, пізнаючи.

Еллен Уайт підкреслює, що метод Христа – єдиний метод, за допомогою якого можна досягти «справжнього успіху». Фактично «якби менше часу приділялося проповідунню, а більше – особистому служінню, можна було б бачити кращі результати... Робота, що супроводжується силою переконання, силою молитви, силою Божої любові, не може бути безплідною»⁷. Стівен і Хетті Хаскелл знали це і застосували на практиці. «Вулик» у Сан-Франциско знав це і застосовував на практиці.

А чи ми будемо це знати і застосовувати на практиці?

1. Стівен Хаскелл / Advent Review and Sabbath Herald, 9 липня 1901 р., с. 14.
2. Стівен Хаскелл. Підготовча біблійна школа в Нью-Йорку / Advent Review and Sabbath Herald, 12 листопада, 1901 р., с. 11.
3. Е. Уайт. Служителі Євангелія, с. 480.
4. Е. Уайт. Свідчення для Церкви, т. 8, с. 76.
5. Е. Уайт. Служіння зцілення, с. 143.
6. Е. Уайт. Нотатки подорожного, № 3: Божа думка про наші міста / Advent Review and Sabbath Herald, 5 липня 1906 р., с. 8.
7. Е. Уайт. Служіння зцілення, с. 143, 144.

Питання для роздумів та обговорення:

- 1 Навіщо комусь ставати місіонером у 68 років?
- 2 Як можуть сором'язливі люди завоювати довіру незнайомих людей?
- 3 Який із зазначених у читанні п'яти кроків ви вважаєте найважливішим?

ГАРІ КРАЗЕ – помічник секретаря Генеральної Конференції та керівник Місіонерського відділу Генеральної Конференції Церкви адвентистів сьомого дня.

Місіонерська діяльність з упевненістю

АЛАЙН КОРАЛІ

Ранні християни досягли великих успіхів у поширенні Євангелія, бо були глибоко переконані в його істинності й актуальності.

У своїй класичній книзі про особистий євангелізм «Як розповісти про свою віру» Пол Літл визначає свідчення як «глибоке переконання в тому, що найбільшу послугу, яку я можу зробити іншим, – це познайомити їх з Ісусом Христом»¹. Ранні християни беззастережно погодилися б із таким визначенням. Куди б не йшли християни, вони розповідали про свою віру з таким динамізмом і сміливістю, що це або приваблювало, або непокоїло тих, із ким вони спілкувалися. Ніхто не залишався байдужим. Тож не дивно, що за короткий час їхня віра поширилася з надприродною швидкістю, навертаючи в християнство тисячі душ за один день.

Що зробило ранніх християн такими успішними в поширенні Євангелія? Чого ми можемо в них навчитися? Одним із ключових елементів такого успіху була їхня глибока переконаність у істинності й актуальності Євангельської вістки. Чому? Тому що вона радикально змінила їхнє власне життя!

Найкраще цей момент ілюструє апостол Павло, чий чудовий досвід навернення і подальшого служіння свідчить про перетворювальну силу

Христа. Описавши досвід його навернення, Біблія повідомляє: «І в синагогах він одразу ж почав проповідувати Ісуса, що Він – Син Божий. Тож дивувалися всі, хто слухав, і казали: Хіба це не той, що переслідував у Єрусалимі тих, які прикликають це Ім'я, а сюди прийшов, щоб в'язати їх і вести до первосвящеників? Савло ще більше міцнів і бентежив юдеїв, які жили в Дамаску, доводячи, що Той є Христос» (Дії 9:20-22).

Переконання від Бога

У розповіді про навернення Павла виділяється такий момент: досвід, пережитий ним дорогою до Дамаска, переконав його в тому, що Христос – Син Божий, обіцяний Месія. Саме це сформувало його нову особистість християнина та підтримувало його в місіонерській праці. Як він сам сказав: «Здобув мене Ісус Христос» (Филп. 3:12), щоб Павло став вибраним знаряддям та звіщав Ім'я Господа народам (Дії 9:15; 26:15-18; Гал. 1:15, 16) .

До цього Павло твердо вірив, що християни були ошуканими фанатиками, котрі відступили від Бога і заслуговували найсуворішого покарання. Тому він поклявся викоринити вплив християн, здійснюючи спустошення в їхніх рядах (Дії 8:3). Однак, незважаючи на хибний запал Павла та його дух переслідувань, Христос явився йому (1 Кор. 15:8) і повністю змінив

його життя. Павло відразу ж почав сміливо проповідувати Ісуса, Котрий Своім життям, смертю і воскресінням перекинув міст між Небом і Землею.

Переконання, що ґрунтуються на Христі

Досвід Павла навчає нас, що справжня віра та свідчення можуть бути здобуті тільки тоді, коли ми особисто зустрінемося з воскреслим Христом. Ось чому необхідно, щоб кожен з нас пережив власний досвід «дороги до Дамаска». Він може бути не таким драматичним, як досвід Павла, але спасення зустріч із Христом – найістотніша і найважливіша умова для того, щоб ділитися Євангелієм з іншими. Ми не можемо розповідати про те, чого не знаємо самі. Ми можемо свідчити тільки про те, що особисто пережили. Без цього досвіду нашої християнській вірі бракує сили і наше свідчення не справляє належного впливу.

Ми покликані не для того, аби просто розповідати доктрини тим, хто ще не прийняв нашої віри. Ми покликані розповідати про Христа. Еллен Уайт ясно пише про це: «З усіх, хто вважає себе християнами, адвентисти сьомого дня мають бути першими в прославленні Христа перед світом... Не можна втрачати з поля зору Христа – великий Центр тяжіння»².

Саме це і робив Павло. Негайно після свого навернення

«почав проповідувати Ісуса, що Він – Син Божий... бентежив юдеїв, які жили в Дамаску, доводячи, що Той є Христос» (Дії 9:20-22). Ми знаходимо Павла в його подальшому служінні в Афінах, де він проповідує «Ісуса та воскресіння» (Дії 17:18).

Цікаво відзначити, що в 9-му та 17-му розділах книги Дії апостолів міститься модель проповіді Євангелія Павлом. Ці тексти викладають нам три принципи виконання місії з упевненістю:

1. Павло використовував будь-яку можливість, щоб розповісти про Христа. Для Павла євангелізм не був випадковою церковною програмою; це було його найсильніше захоплення! Він шукав будь-який відповідний момент, щоб поділитися своєю вірою. Для адвентистів також розповідати про Христа – не альтернатива, а обов'язок! Якщо ми зустріли воскреслого Спасителя, то не зможемо мовчати. Тому наш щоденний християнський обов'язок – брати участь у будь-якому виді євангелізму, чи буде це свідчення сусідам і колегам, розповсюдження літератури, допомога нужденним, проведення біблійних уроків. Існує стільки способів розповісти про Христа! Чому б не обрати той, який найкраще відповідає нашим талантам і темпераменту?

2. Як тільки Павло знаходив аудиторію, він викладав вістку так, щоб його слухачі зрозуміли її. Чи були це розлучені юдеї в синагозі, перехожий на ринку, язичницькі філософи в ареопагу – з усіма Павло розмовляв зрозумілою для них мовою. Чого ми можемо навчитися із цього? Ми не зможемо розповісти світові про Христа, якщо не братимемо участі в житті нашого міста (району тощо). Це означає вільно спілкуватися з людьми, знайомитися з ними там, де

вони перебувають, і робити все можливе, щоб зрозуміти їх та успішно донести їм Євангеліє.

Еллен Уайт пише: «Успіх залежатиме не стільки від ваших знань і звершень, скільки від вашої здатності знайти шлях до серця людей»³. Такою була стратегія Павла. Куди б апостол не прямував, він настільки намагався зрозуміти людей, їхню релігію і культуру, що навіть цитував їхніх поетів (Дії 17:28). Ми можемо чинити подібно до Павла, якщо будемо серйозно ставитися до місіонерської діяльності.

3. Павло дискутував з людьми, намагаючись довести достовірність і важливість Євангелія. Сьогодні ми особливо маємо застосовувати цей принцип. По-перше, ми не повинні призупиняти хід власних думок, коли розповідаємо про свою віру. Якраз навпаки! Християнська віра розумна. Вона залишається доступною для найбільш уважного дослідження. По-друге, нам життєво необхідно зрозуміти наші догмати, щоб ми могли доступно розповісти про них. Фактично ми маємо мислити через призму своїх догматів.

Нам потрібно знати догмати нашої віри, перш ніж виголошувати і захищати їх. Однак ми не можемо розповідати про свою віру, спираючись тільки на інтелект. Свідчення не може зводитися до викладення аргументів. Натомість нашою кінцевою метою має бути навернення людей до Христа.

Тому Біблія застерігає нас: «Господа Христа освячайте у ваших серцях і будьте завжди готові дати відповідь кожному, хто запитує вас про вашу надію» (1 Петра 3:15). Як хтось сказав: «Людам все одно, скільки ви знаєте, доки вони не дізнаються, наскільки вам не все одно». Для виконання місії потрібні як упевнені твердження, так і ніжне співчуття.

Твердо дотримуйтеся своїх принципів

Завдяки своїй непохитній вірі в Христа Павло був готовий зазнати глузувань, побоїв, тюремного ув'язнення, корабельної аварії і врешті-решт мучеництва. Тисячу п'ятсот років по тому Мартін Лютер, німецький реформатор, зустрівся з тим самим Христом. Він був настільки переконаний у Божественності Христа, що, поставши перед своїми переслідувачами в Раді міста Вормса, чітко заявив: «На цьому стою, я не можу вчинити інакше. Нехай допоможе мені Бог». Подібно до Павла, Лютер був готовий не тільки жити згідно зі своєю вірою, а й померти за неї. Місіонерська діяльність, здійснювана з упевненістю, передбачає саме такий рівень віддачі!

1. Пол Літл. Як розповідати про свою віру (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 2008), с. 41.
2. Е. Уайт. Служителі Євангелія, с. 156.
3. Там же, с. 193.

Питання для роздумів та обговорення:

- 1 Якби вас попросили назвати найбільш значущу зміну, яку здійснив у вашому житті Христос, про що б ви розповіли? Як би ви розповіли про це іншим людям?
- 2 Куди б ви пішли у вашому місті (районі, селі), щоб обговорити з іншими релігійні або філософські погляди?
- 3 Чи згодні ви з таким твердженням: «Ми не можемо розповідати про свою віру, спираючись тільки на інтелект»? Обґрунтуйте свою відповідь.

АЛАЙН КОРАЛІ – секретар Східно-Центрального Африканського дивізіону

Перетворювальна місіонерська діяльність

БЕН І МЕРІ МАКСОН

Божа Церква – це спільнота, яка дарує віруючим почуття приналежності та є місцем для зростання.

Який надзвичайний приклад місіонерської громади змальований у текстах Дії 2:42-47, а саме: перебування в навчанні апостолів, спільне харчування, спільне майно, спілкування, щоденне прославляння Бога та постійне прийняття нових послідовників.

Це зворушлива картина. День П'ятидесятниці настав і минув, а Дух залишився. П'ятидесятниця не завершилася хрещенням 3000 нових віруючих. Бог здійснював щось нове. Народилася християнська Церква. Уперше за всю історію свого існування світ побачив, що відбувається, коли Бог збирає людей різного походження й культури і створює Свою Церкву – тіло Христа.

Бог створив у Єрусалимі Церкву, оскільки тільки Він міг це здійснити. Божа Церква – це не просто скупчення людей, які зібралися разом. Це щось таке, що не вписується в рамки визначення людської організації. Церква – живий організм, де Ісус Христос – люблячий Глава. Це спільнота, яка виникла в результаті живих відносин з Ісусом Христом. Такі відносини утворюють грома-

ду, яка ототожнює себе з Ним. Нові віруючі стають частиною цього братства і знаходять новий сенс життя. Це спільнота, яка дає віруючим почуття приналежності і є місцем для зростання.

Свідчення в сучасному світі

Людей приваблюють служіння, орієнтовані на надання допомоги. Досвід Пенні Страттон* із громадою адвентистів сьомого дня в місті Парадайз, Каліфорнія, показує, що відбувається, коли церковна громада займається місіонерською діяльністю.

Уперше Пенні познайомила-ся з адвентистською громадою в місті Парадайз, коли брала воду із криниці на території Молитовного дому. Через чотири роки після того, як жінка почала пити нашу воду, вона зацікавилася Церквою і вирішила знайти детальнішу інформацію про неї в Інтернеті. Пенні говорила про Церкву зі своїми колегами. Вона почала відвідувати богослужіння в церкві та приводила свого сина Іллю на уроки Суботньої школи для дітей. Жінка сказала, що може приносити закуски і допомагати.

Особисте свідчення підсилює переконання. Дотті Чіннок*, керівник дитячої Суботньої школи, потоваришувала з Пенні. Вона запросила

Пенні до себе на обід разом з іншими членами Церкви. Вони були уважні до Іллі, сина Пенні, виявляючи щирі любов на практиці. За обідом Пенні запитала кожного з них, чому вони є адвентистами, і всі поділилися особистими досвідами та свідченнями про те, як Ісус змінив їхнє життя. Пенні побачила прояв якостей плоду Духа в їхніх історіях.

Одна жінка, продавець у місцевому бакалійному магазині, яка довгий час не відвідувала богослужіння, розповіла про церкву і про ту радість, яку відчула, повернувшись до громади. Пенні спостерігала за цією жінкою та її проблемами протягом 10 років. Вона почала помічати в ній зміни, коли та повернулася до церкви. Пенні побачила позитивне ставлення жінки, а також зміни, які Бог здійснив у її житті. Потім жінка почала розповідати про уроки Суботньої школи для дітей і про те, наскільки вони були зрозумілими навіть для малюків. Це також надихнуло Пенні, коли вона думала про відвідування церкви.

Вивчення Біблії змінює.

Пенні вражали біблійні істини, які викладали на кожному богослужінні. Дотті запропонувала Пенні приходити на заняття жіночої групи з вивчення Біблії, які відбувалися о 7 годи-

ні ранку, де вона потоваришувала з іншими жінками. Вона побачила людей, котрі живуть за Словом і завжди перебувають у Слові. Дружба між Пенні й Дотті міцніла, і незабаром Дотті попросила її приєднатися до команди, яка здійснювала в церкві служіння «Трапеза з друзями». Пенні почала служити в місті й у церкві.

Пенні почала відгукуватися на звернення Бога до її серця. Зараз вона бере участь у служінні чергових у Домі молитви, вивчає з пастором Біблію та розвиває відносини з Богом. Вона описала ці відносини так: «Бог явив мені Свою присутність, Він зростив і продовжує зрощувати мою віру. Своєю благодаттю Він змінив моє мислення та здійснив для мене ще так багато всього». Пенні наголосила, що церква – дуже важливий чинник, який сприяє спілкуванню з людьми та прояву Бога через людей у громаді. Саме таким має бути тіло Христа.

Пенні постійно спостерігає, як Бог щодня діє в її житті та через її життя. Святий Дух невинно працює в її серці. Пенні і не підозрювала, що завдяки краплі води в неї з'явиться можливість розповісти оточуючим власну історію про свою подорож із Богом та що її свідчення вплине на людей і підбадьорить їх. Церква – це тіло Христове: усі виявляють любов одне до одного та своїм життям відкривають характер Бога.

Висновок

Рецепт перетворювальної місіонерської діяльності. Як може церковна громада стати безпечним місцем розвитку, де новонавернені можуть зростати і служити? Це все починається із зосередженості на Ісусі.

«Християни повинні жити більш піднесеним життям, ніж живуть багато з них. Це нове життя в Христі. Тільки ті, хто

постійно дивиться на Нього, повного благодаті й істини, можуть жити таким життям. Споглядаючи Його, вони перетворюються на той же образ від слави в славу»¹.

Тільки Бог може здійснити те, що Він бажає бачити у Своїй Церкві. Він знає, що має відбуватися в Його Церкві – Церкві, котра служить і працює разом, котра «зростає на збудування самої себе в любові» (Ефес. 4:16).

Отже, як ми можемо допомогти цього? Як можемо бути Божою Церквою, де новохрещені зростають і стають активними учасниками в житті, служінні й місії Церкви? Зверніть увагу на п'ять біблійних принципів:

1. Зміцнюйте нових членів Церкви в їхніх відносинах із Христом. Допоможіть їм перейти від розуміння істини до зростання у взаємовідносинах із Христом. Цим членам Церкви потрібна людина, яка допоможе їм навчитися молитися й читати Біблію так, щоб зростати в Ісусі (1 Сол. 2:7).

2. Зробіть свою церковну сім'ю місцем, де піклуються одне про одного, де новохрещені відчують себе в безпеці, щоб зростати, боротися і навіть помилятися. Хто страждає і бореться, той може отримати допомогу від інших членів Христового тіла, бо ми подорожуємо разом та допомагаємо другові підніматися (1 Сол. 5:11).

3. Допоможіть новим членам Церкви і братам та сестрам «зі стажем» побачити зв'язок між доктринальними істинами й Ісусом. Доктрини стають більш доречними, коли допомагають нам пізнавати Ісуса і зростати в Ньому (Івана 14:6).

4. Спонукайте нових членів розповідати свою історію про те, що Ісус здійснює в їхньому житті. Наша місія полягає в

тому, щоб допомогти іншим познайомитися й іти з Ісусом. А це найкраще сприймається тоді, коли ми розповідаємо, що Ісус здійснив для нас (Луки 8:39).

5. Пропонуйте усім членам Церкви брати участь у служінні. Попросіть їх досліджувати ті сфери, які їх цікавлять і приваблюють, турбують або обтяжують. Потім допоможіть братам і сестрам виявити їхні духовні дари для служіння. Нехай вони співпрацюють із тими, хто вже задіяний у служінні. Допоможіть їм розвивати й використовувати їхні дари в служінні. Потім відійдіть і подивіться, що здійснив Бог (Ефес. 4:11).

Бог має мрію щодо Своєї Церкви. Ми з вами – частина цієї мрії. Бог бажає використати нас, щоб ми допомогли іншим також стати живою частиною Його мрії.

Нехай Божа Церква буде живою Церквою.

* Усі імена використані з дозволу дійових осіб.

1. Е. Уайт. Ознаки часу, 11 березня, 1903 р.

Питання для роздумів та обговорення:

- 1** Як може ваша громада стати безпечним місцем, де її нові члени можуть зростати, служити і де про них піклуються?
- 2** Що потрібно для того, аби навчити людей молитися? Перерахуйте кроки.
- 3** Хто допоміг вам налагодити взаємовідносини із Христом та Його Церквою? Розкажіть про цю людину.

БЕН І МЕРІ МАКСОН здійснюють служіння в Адвентистській церкві в місті Парадайз, Каліфорнія, де Бен є старшим пастором.

Тріумфальна Церква

Працювати для наближення цього славного дня

ЕЛЛЕН УАЙТ

Христос дав Церкві священне доручення. Кожен її член має бути каналом, через який Бог може передавати світові скарби Своєї благодаті, незбагненні багатства Христа.

Минули століття, відколи апостоли спочили від своїх трудів, але історія їхньої праці й жертвовності задля Христа продовжує залишатися одним з найдорожчих скарбів Церкви. Ця історія була записана під керівництвом Святого Духа, аби надихати послідовників Христа в усі часи з більшим запалом і ревністю звершувати справу Спасителя.

Свідки в першому поколінні

Учні виконали доручення Христа. Коли ці вісники хреста почали звіщати Євангеліє, Божа слава була явлена з небаченою досі силою. Співпрацюючи з Божественним Духом, апостоли здійснили справу, яка приголомшила весь світ. Упродовж одного покоління Євангеліє було донесене до кожного народу.

Славними результатами супроводжувалося служіння вибраних апостолів Христа. На початку свого служіння

декотрі з них були неосвіченими людьми, але вони повністю присвятили себе справі Господа та під Його керівництвом приготувалися до виконання дорученої їм великої справи... Життя цих людей було сховане із Христом у Бозі. Занурившись у глибини безмежної любові, вони забули про власне «я».

Учні вміли широко говорити й молитися, міцно тримаючись за Силу Ізраїлю. Як близько стояли вони біля Бога, як тісно пов'язали власні інтереси з Його престолом! Єгова був їхнім Богом. Його честь була їхньою честю, Його істина була їхньою істиною. Усякі нападки на Євангеліє глибоко ранили їхні душі, і всім своїм єством вони воювали за справу Христа. Учні могли звіщати Слово життя, бо отримали небесне помазання.

Вони сподівалися багато чого, тому намагалися зробити багато. Христос відкрив Себе їм, і вони чекали Його керівництва. Їхнє розуміння істини і здатність протистояти опорові залежали від їхньої покорності Божій волі. Темою усіх їхніх бесід був Ісус Христос – премудрість і сила Бога. Учні звели-

чували Його Ім'я – єдине Ім'я під небом, яким люди можуть спастися. Коли вони проповідували повноту Христа, воскреслого Спасителя, їхні слова зворушували серця і люди наворачталися до Євангелія...

Не власними силами виконували апостоли свою місію, але силою живого Бога. Їхня праця була нелегкою. Перші труди християнської Церкви супроводжувалися труднощами й гірким смутком. Учні постійно зустрічалися з нестатками, наклепами та переслідуванням, проте вони не дорожили своїм життям і раділи, що були покликані постраждати за Христа...

Тверда основа

Апостоли будували Божу Церкву на основі, яку заклав Сам Христом. У Писанні символ спорудження храму часто використовується як ілюстрація процесу збудування Церкви... Описуючи будівництво цього храму, Петро говорить: «Приходьте до Нього – живого кошовного Камея, знехтованого людьми, але вибраного Богом. І ви самі, мов живе каміння, збудовуйтеся в духовний дім, аби бути святим свя-

щенством, приносити духовні жертви, приємні Богові, через Ісуса Христа» (1 Петра 2:4, 5).

Апостоли працювали в каменоломні юдейського та язичницького світу, видобуваючи камені, щоб класти їх на основу. У своєму листі до віруючих в Ефесі Павло писав: «Тож ви більше не чужі й не прихоськи, а співгромадяни святих і домашні для Бога, збудовані на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос; на Ньому вся будівля, досконало збудована, зростає у святий храм у Господі, в Якому й ви разом будуєтеся Духом в Божу оселю» (Ефес. 2:19-22)...

Апостоли будували на надійній основі – на віковичній Скелі. На цю підвалину вони клали камені, видобуті з каменоломні світу. Будівничі працювали не без перешкод. Їхня праця була надзвичайно важкою через опір ворогів Христа...

Жорстокі гоніння

Один за одним будівничі, що перебували в перших лавах, падали від рук ворога. Степана каменували, Якова вбили мечем, Павла обезглавили, Петра розіп'яли, Івана заслали. Проте Церква зростала. Нові трудівники займали місце загиблих, і до будівлі додавалися камінь за каменем. Так повільно зростав храм Божої Церкви.

Після заснування християнської

Церкви настали століття лютого гоніння, однак ніколи не бракувало мужів, котрі вважали, що справа спорудження Божого храму дорожча за саме життя...

Ворог праведності вдавався до всіх можливих засобів, аби зупинити роботу, доручену будівничим Господа. Але Бог «не переставав свідчити про Себе» (Дії 14:17)... Працівників убивали, але робота продовжувалася. Вальденці, Джон Вікліф, Гус та Єронім, Мартін Лютер і Цвінглі, Кранмер, Латімер і Нокс, гугеноти, Джон і Чарльз Уеслі, а також багато інших клали на підвалину матеріал, який витримає вічність. І в

*Світ нічого так
не потребує, як любові
Спасителя, котра
відкривається
в людях.*

наступні роки благородні сіячі Божого Слова, котрі своїм служінням у язичницьких країнах приготували шлях для проповіді останньої великої вістки, також допомагали споруджувати будівлю...

Павло й інші апостоли, усі наступні праведники відіграли свою роль у будівництві храму... До тих, хто будує для Бога, Павло звертається зі словами підбадьорення і застереження: «Коли чиєсь діло, яке він збудував, устоїть, той одержить нагороду; а чиє діло згорить, той зазнає шкоди; втім, сам він спасеться, та наче через вогонь» (1 Кор. 3:14, 15). Християнин, який вірно проголошує Слово життя, провадячи людей на шлях святості й миру, кладе в основу міцний матеріал, а в Божому Царстві він буде вшанований як мудрий будівничий...

Як Христос посилав учнів, так сьогодні Він посилає членів Своєї Церкви. Для них призначена та сама сила, якою володіли апостоли. Якщо вони зроблять Бога своєю силою, Він працюватиме з ними, і їхня праця не буде марною. Їм необхідно зрозуміти, що вони займаються справою, на якій Господь поставив Свою печатку...

Христос дав Церкві священне доручення. Кожен її член має бути каналом, через який Бог може передавати світові

скарби Своєї благодаті, незбагненні багатства Христа. Спаситель нічого так не бажає, як помічників, котрі б явили світові Його Дух та Його характер. Світ нічого так не потребує, як любові Спасителя, відкритої в людях. Усе Небо чекає на чоловіків і жінок, через яких Бог може виявити силу християнства.

Боже знаряддя

Церква – Боже знаряддя для проголошення істини; Він уповноважив її виконати особливу роботу. Якщо вона вірна Йому, слухняна всім Його заповідям, то в ній перебуватиме повнота Божественної благодаті. Якщо вона буде вірною своєму обов'язкові, якщо шануватиме Господа, Бога Ізраїлевого, то жодна сила не встоїть перед нею.

Ревність щодо Бога та Його справи спонукувала учнів з великою силою нести свідчення Євангелія. Чи ж не повинні наші серця горіти такими ж запалом та рішучістю, щоб розповісти людям про викупну любов, про Христа, до того ж розп'ятого? Перевагою кожного християнина є не тільки чекати, а й наближати Прихід Спасителя.

Якщо Церква зодягнеться в шати Христової праведності, відмовляючись від усіх зв'язків зі світом, для неї настане світанок славного дня. Дана їй Божа обітниця стоятиме вічно... Істина... тріумфуватиме. Хоч часом її поширення, здавалося, уповільнювалося, однак воно ніколи не припинялося. Коли Божа вістка зустрічає опір, Господь дає їй додаткову силу, щоб вона могла справляти більший вплив. Зодягнута в Божественну силу, вона прокладатиме шлях крізь найміцніші бар'єри та тріумфуватиме над усіма перешкодами.

Що підтримувало Божого Сина в Його жертвовному житті? Він бачив плід мук Своєї душі і був задоволений. Дивлячись у вічність, Христос споглядав щастя тих, хто завдяки

Його приниженню отримав прощення й вічне життя. До Його слуху долинали щасливі вигуки викуплених. Ісус чув, як вони співали пісню Мойсея та Агнця.

Ми можемо бачити майбутнє небесне блаженство. Біблія відкриває видіння майбутньої слави, дороги для Церкви картини, написані Божою рукою. Вірою ми можемо стати на порозі вічного міста й почути милостиве запрошення, звернене до тих, хто в цьому житті співпрацює із Христом, вважаючи за честь постраждати за Нього. Коли пролунають слова: «Прийдіть, благословенні Мого Отця», вони складуть свої вінці біля ніг Викупителя, вигукуючи: «Заколений Агнець достойний прийняти силу і багатство, мудрість, міць, честь, славу, благословення... Тому, Хто сидить на престолі, й Агнцеві – благословення, і честь, і слава, і влада на віки віків!» (Матв. 25:34; Об'яв. 5:12, 13).

Там викуплені вітають тих, хто привів їх до Спасителя, і всі об'єднуються в прославленні Того, Хто помер, щоб люди могли жити життям,

співмірним із життям Бога. Боротьба завершена. Скорботам і ворожнечі покладено кінець. Пісні перемоги наповнюють усе Небо, коли викуплені підхоплюють радісну пісню: «Достойний, достойний Агнець, Який був заколений, і ось живий, звитяжний Переможець!»

Питання для роздумів та обговорення:

- 1 Чи провадите ви боротьбу, подібно до учнів Христа, усіма своїми силами за Божу справу? Якщо ні, то чому?
- 2 Апостоли Христа «сподівалися багато чого, тому намагалися зробити багато». Які дві або три справи ви можете зробити, аби розширити своє бачення Божої справи?
- 3 Чи ви уявляєте собі Небо? Яким воно вам видається?

Ця стаття – уривок із книги Еллен Уайт «Дії апостолів» (с. 593-602). Адвентисти сьомого дня вірять, що **Е. УАЙТ** (1827-1915) володіла біблійним даром

пророцтва протягом свого більш ніж 70-річного суспільного служіння.

Місіонери Ісуса

Перша субота

БІБЛІЙНА
ПЕРЛИНА:

«Отож, ідіть
і навчіть усі
народи,
хрестячи їх
в ім'я Отця,
і Сина,
і Святого Духа»

(Матв. 28:19).

Маленький місіонер Бога

Історія:

Восьмирічний Матео з радистю поспішав зі школи додому, щоб розповісти татові й мамі про свій грандіозний план! Щойно він зайшов до оселі, як відразу ж почав шукати батька.

– Тату, тату, я хочу дещо зробити для Ісуса! – схвилювано промовив Матео. – Я хочу організувати Малу групу для моїх друзів та наших сусідів!

– Це чудова ідея, Матео! – радісно відгукнувся батько. – Я навчу тебе, як це зробити.

– Добре, тату, розкажи мені, як проводити біблійні уроки. Я можу розучувати з гостями пісні та розповідати їм біблійні історії, – сказав Матео з ентузіазмом.

Матео відвідав усіх своїх сусідів та запросив їх до Малої групи. Він також запросив своїх однокласників. На першій зустрічі його Мала група налічувала лише восьмеро дітей і дорослих. Матео вивчив з ними багато пісень про Ісуса та розповів їм біблійні історії. Люди слухали з великою зацікавленістю. Під час зібрання їм роздали Біблії. Дуже скоро до Малої групи Матео приєдналися інші люди і вона зросла до 15 осіб. Свій перший біблійний урок Матео провів на підставі тексту Івана 3:16. Йому дуже подобалася історія про те, як Бог полюбив світ і віддав Свого Єдинородного Сина, щоб спасти всіх людей.

– Тату, мені здається, що, коли я виросту, то буду пастором, – щиро зізнався Матео. – Я хочу бути місіонером, аби розповідати людям, що Ісус любить їх і хоче, щоб вони були з Ним на Небесах!

– Чудово, синку! Будь місіонером уже зараз тут, у своєму районі, – сказав тато, широко усміхнувшись і погладивши Матео по голові. – Я знаю, що Ісус буде дуже щасливий.

Спробуйте!

Виготуйте кілька листівок, розфарбуйте їх та напишіть запрошення до вашої Суботньої школи. Вручіть його двом своїм друзям або однокласникам.

**БІБЛІЙНА
ПЕРЛИНА:**

«Ісус... сказав:
Іди до свого
дому, до своїх,
і сповісти їм,
що для тебе
Господь
зробив, як
змилювався
над тобою!»

(Марка 5:19).

Сонячний промінь для Ісуса

Історія:

– **М**ама, історії Альберта Швейцера і Давида Лівінгстона приголомшливі! – вигукнула Габрієла.

– Так, ці люди багато чим пожертвували, щоб допомогти хворим і нужденним в Африці, – відповіла мама. – Вони ризикували своїм здоров'ям та життям.

– Я думаю, що, коли виросту, теж буду місіонером. Але мені, напевно, спочатку потрібно прийняти хрещення? – серйозно запитала Габрієла.

– Щоб працювати для Ісуса, необов'язково чекати хрещення. Адже кожен, хто любить Ісуса, є Його місіонером! – відповів тато Габрієлі.

– Пам'ятаєш історію про біснуватого чоловіка в Гадаринській країні? Після того як Ісус зцілив його, він хотів залишитися з Ісусом. Однак що сказав Ісус? – запитала мама.

– Він наказав йому йти додому та розповісти своїм родичам про його чудесне зцілення, – відповіла Габрієла.

– Правильно. Ісус хоче, щоб ми розповідали Євангеліє своїм родичам, друзям, сусідам. Усі вони перебувають поруч із нами і можуть бачити зміну в нас! – радісно сказала мама.

– Ти можеш почати просто зараз, Габрієло. Поглянь навколо себе й подумай, як можеш послужити іншим та розповісти їм про Божу любов, – запропонував тато.

– Добре. Думаю, я знаю декого, кому можу допомогти, – задумливо сказала Габрієла.

– Чудово, донечко, – похвалила мама. – Пам'ятаєш пісню «Ісус хоче, щоб я був сонячним променем»? Місіонер подібний до сонячного променя для Ісуса.

– Колись я, можливо, поїду як місіонер до далекої країни, а зараз ми всі можемо бути місіонерами тут! – серйозно промовила Габрієла.

Дослідження Біблії:

Знайдіть у Біблії розповіді про трьох великих місіонерів. Як вони ділилися Доброю звісткою про спасіння?

Понеділок

БІБЛІЙНА
ПЕРЛИНА:

«Ти будеш
Йому свідком
перед усіма
людьми про те,
що побачив і
почув»

(Дії 22:15).

Незабутнє літо!

Історія:

Наблизалися літні кані-
кули, і всі однокласники
Крістофера вже обговорювали
захопливі, сповнені пригод по-
їздки, у які вирушать зі своїми
батьками. Але для Крістофера

це літо буде не таким. Струни його душі спону-
кували його піти в іншому напрямку та шукати
інших пригод! Минулого тижня їхню школу
відвідав місіонер, котрий повернувся із Цен-
тральної Америки. Після презентації й заклику,
які він зробив, Крістофер та його друг Аллен
відчули спонукання поїхати в місіонерську по-
дорож, організовану школою.

– Мамо, тату, чи можна мені цього літа поїха-
ти в місіонерську подорож до Гватемали? – за-
питав схвильовано Крістофер. – Я хочу зробити
щось, аби допомогти іншим.

– Це чудова ідея! Добре, але спочатку тобі по-
трібно знайти кошти на квитки. Половину дамо
тобі ми, – не вагаючись, відповів тато.

20 червня Крістофер, Аллен та 10 інших учнів
попрощалися зі своїми рідними й вирушили до
столиці Гватемали – Гватемала-сіті. Переліт за-
йняв майже сім годин. Група відразу ж пересіла
в мікроавтобус та їхала ще три години до своєї
місіонерської станції. Яке полегшення!

Крістофера й Аллена попросили здійснювати
музичне служіння на ранковому дитячому бого-
служінні для місцевих дітей. Хлопці з радістю
розповідали про Ісуса дітям, котрі ніколи не
чули про Нього. А після обіду вони допомагали
дорослим на будівництві Молитовного дому в
джунглях. Це була виснажлива робота!

– Мені здається, нелегко бути місіонером, –
зітхнувши, сказав Крістофер Аллену.

– Ти маєш рацію! Сподіваюся, ми протри-
маємося ще 13 днів, Крісе, – трохи невпевне-
но відповів Аллен.

На четвертий день Крістофер по-справж-
ньому насолоджувався своєю працею. Йому
подобалося навчати дітей. Але найбільшу
радість він відчув, коли дивився на новий

Молитовний дім, побудований після 10 днів
наполегливої праці. При посвяченні цієї будівлі
для проведення богослужінь відбулося свято, на
якому всі присутні висловлювали подяку Богові.

Незабаром місіонерська подорож завер-
шилася, і втомлені учні повернулися додому.
Крістофер відчував радість і задоволення,
яких ніколи раніше не переживав. Так, участь
у місіонерській діяльності змінила його. Він
відразу ж узявся за роботу над проектом зі збо-
ру коштів для придбання шкільного приладдя
для бідних дітей у Гватемалі. У школі і в церкві
Крістофер невпинно з радістю розповідав про
місіонерське служіння.

– Ми отримали від Бога стільки благосло-
вень, що повинні поділитися ними з бідними
людьми, – сказав Крістофер.

Пам'ятаєте апостола Павла, котрий здійс-
нив багато місіонерських подорожей? Апостол
також прагнув поділитися благословеннями,
дарованими йому Богом!

Дослідження Біблії:

Чи можете ви знайти в наведених нижче
біблійних текстах секрети того, як стати но-
вою, перетвореною людиною?

Івана 15:4-8 _____

Івана 4:1-42 _____

Спробуйте!

Разом з батьками або друзями підготуйте
один конкретний місіонерський проект для
надання допомоги бідним і нужденним у
вашому місті/селі.

Вівторок

БІБЛІЙНА ПЕРЛИНА:

«Син Людський
прийшов знай-
ти та спасти те,
що загинуло!»

(Луки 19:10).

Безкорисливе служіння

Історія:

Ішов проливний дощ, коли пастор Чонг сів у машину, щоб відвідати нещодавно охрещену пару, у якої захворіла їхня двомісячна дитина. Деякі дороги були затоплені, але

пастор все ж доїхав до їхнього дому.

– Я приїхав відразу ж після вашого дзвінка, – сказав пастор Чонг, як тільки увійшов до квартири. Погладжуючи дитину по голівці, він запитав:

– Як ваш малюк? У нього висока температура, його потрібно негайно відвезти до лікарні!

Пастор попрямував з немовлям до машини. Батьки поспішили за ним, квапливо складаючи в сумку ковдру та інші необхідні речі.

Пастор Чонг щиро молився, просячи Бога врятувати дитину. Він залишився з батьками в лікарні на всю ніч. На щастя, стан дитини стабілізувався, температура понизилася. Ця ніч була дуже тривожною! Перед тим як повернутися додому, пастор Чонг дав батькам грошей, щоб допомогти їм.

Трохи відпочивши, пастор уже був готовий до бесіди з двома юнаками, котрі намагалися кинути курити. Їхні батьки були членами церкви пастора Чонга і просили його попрацювати з їхніми дітьми.

Пастор Чонг знав Елмо і Джеффрі з народження. Він бачив, як вони росли і навчалися в середній школі. Однак обидва залишили її на останньому році навчання. Пастор розумів внутрішню боротьбу та спокуси, з якими стикалися юнаки, і хотів їм допомогти.

– Хлопці, ви досягаєте успіхів; я пишаюся вами! – сказав пастор Чонг, усміхаючись. – Ви щодня дотримуетесь інструкцій?

Боротьба ще не завершилася, але пастор завжди був поруч, аби підбадьорити їх, підтримати й помолитися з ними. Деяким людям здавалося, що пастор витрачає надто багато часу на цих хлопчаків. Вони не дозволяли своїм дітям спілкуватися з Елмо та Джеффрі. Але пастор

вірив, що Ісус Христос може змінити будь-кого, якщо людина дозволить Йому це зробити. Він вважав, що громада має любити таких молодих людей, розуміти і приймати їх.

Того вечора, лягаючи спати, пастор Чонг дякував Богові за те, що Він зробив для Елмо та Джеффрі. Пастор зрадів новій ідеї, яка з'явилася в нього. Завтра він візьме цих двох юнаків із собою відвідувати хворих. Залучення їх до служіння людям, котрим пощастило менше, стане для них досвідом, який перетворює життя!

Дослідження Біблії:

1. Назвіть трьох персонажів із наведених нижче біблійних історій та розкажіть, як Ісус зцілив кожного з них.

а. Луки 7:1-10: _____

б. Івана 8:1-11: _____

в. Луки 19:1-10: _____

Спробуйте!

Сплануйте дві добрі справи, які ви можете зробити для когось із малозабезпечених. Складіть вірш про служіння благодійності у вашому місті.

Середа

БІБЛІЙНА
ПЕРЛИНА:

«Будьте
гостинні один
до одного –
без нарікання»

(1 Петра 4:9).

Гавань для дітей

Історія:

— **П**одивися на цих бідних дітей ось там, – сумно сказала Донна. – Вони шукають їжу в сміттевому ящику.

— Ми повинні їм допомогти, – запропонував їй чоловік Ден. – У мене є ідея!

Незабаром подружжя пара почала годувати цих вуличних дітей домашньою їжею. Спочатку прийшло 10 дітей, вони з'їли все, що було в тарілках. Уперше в житті вони були ситі і краще спали вночі. Дуже скоро почало приходити все більше дітей, які по понеділках, середах і п'ятницях шикувалися в чергу біля майстерні подружжя Варгас.

Незабаром кілька друзів Донни й Дена приєдналися до цього служіння і в них з'явилися грандіозні плани! Вони почали будувати притулок на земельній ділянці, запропонованій одним із членів церкви. Ці люди мали намір годувати бездомних дітей, навчати їх грамоти та якогось ремесла.

— Давайте назвемо наш центр «Гавань для дітей», – запропонувала Донна. – Я так люблю ці усміхнені обличчя! Вони дарують мені радість!

— Донно, ти справжня учениця Ісуса, – похвалив її чоловік. – У тебе стільки співчуття до цих дітей. Дивовижно, як багато ти для них робиш.

— Я лише роблю те, чого від нас очікує Бог. Пам'ятаєш 58-й розділ книги Ісаї? Справжні посвячення та піст – це турбота про бідних і нужденних, – відповіла Донна чоловікові.

— Мені подобаються біблійні історії, у яких розповідається про те, як Ісус допомагав бідним, – додала вона. – Вони надихають мене на те, щоб також допомагати іншим.

Разом з групою добровольців Донна і Ден продовжують

годувати бездомних дітей, ділячись любов'ю Ісуса та навчаючи їх ремесл, які допомогли б їм заробляти на життя. «Гавань для дітей» стала маленьким раєм на Землі для сотень дітей.

Дослідження Біблії:

Прочитайте 8-й і 9-й розділи Євангелія від Матвія та розкажіть про описану в них місію любові.

Назвіть п'ять осіб, яким послужив та яких зцілив Ісус.

Яким людям допомагав Ісус? Чим Він відрізнявся від фарисеїв, садукеев та інших релігійних лідерів Свого часу?

Четвер

БІБЛІЙНА
ПЕРЛИНА:

«Будьте завжди
готові дати
відповідь
кожному, хто
запитає вас
про вашу
надію»

(1 Петра 3:15).

Свідчення Олі

Історія:

Олі зручно влаштувався на своєму сидінні та пристебнув пасок безпеки. Він був готовий до поїздки на острів Калімантан, Індонезія, у захопливу місіонерську подорож.

Хлопець із нетерпінням очікував її весь останній місяць, і ось нарешті цей момент настав! Він озирнувся на кількох своїх друзів, які зручно влаштувалися позаду нього.

Олі тільки збирався заплющити очі, як до нього нахилився джентльмен, що сидів поруч.

– Отже, куди ви прямуєте, юначе? Ви виглядаєте схвильованим! – сказав незнайомиць, похитавши головою.

– Я їду в місіонерську подорож, щоб допомагати копати криниці та будувати туалети в селі на острові Калімантан, – широко усміхнувся Олі.

– А навіщо тобі це? – запитав джентльмен. – Чи не краще поїхати кудись відпочити, ніж займатися такою справою?

– Біблія навчає нас допомагати і служити іншим, саме це я й хочу робити, – упевнено відповів Олі.

– Нічого собі, які в тебе переконання! – відповів джентльмен, висловлюючи явне захоплення. – Розкажи мені ще щось. Я здивований, що такі молоді люди, як ти, мають таку сильну віру.

Протягом 30 хвилин Олі розповідав про те, як познайомився з Ісусом Христом. Тільки уявіть собі: Олі-буддист при-

йшов до адвентистської школи і став народженим згори християнином! Він розповів про труднощі у своїй родині, з якими зіткнувся, коли вирішив іти за Ісусом.

– Вибачте, я так довго говорив. Ось, у мене є для вас книга, – сказав Олі, простягнувши джентльменові книгу.

– Дякую, юначе; я постараюся її прочитати. Я вражений твоєю переконаністю, – усміхнувся джентльмен. – Я бажаю тобі всього найкращого. Нехай Бог буде з тобою!

Дослідження Біблії:

Прочитайте тексти Дії 9:20-22. Що робив Павло і де він черпав стільки сил для цього?

П'ятниця

БІБЛІЙНА
ПЕРЛИНА:

«Він [Христос] і поставив одних апостолами, інших пророками, ще інших благовісниками, а тих – пастирями та вчителями»

(Ефес. 4:11).

Духовні дари Онми

Історія:

Онма щойно прийняла хрещення після недавньої євангельської програми, бо любила Ісуса. У її першу суботу в церкві дружина пастора, пані Лювін, привітала дівчину біля дверей.

– Онмо, чи не могла б ти бути наставницею групи підлітків у нашому клубі слідопитів?

– запитала пані Лювін з вогником в очах.

– Я не впевнена, що впораюся із цим завданням. Мені здається, що я не маю такого таланту, – нерішуче відповіла Онма.

– О, не потрібно недооцінювати свої здібності. Я вже бачу, що ти маєш принаймні два дари, якими наділив тебе Бог! – вигукнула пані Лювін.

– Справді? Я тільки люблю розмовляти й ділитися інформацією, – упевнено заявила Онма.

– Саме це нам і потрібно! Ти знаєш, що Бог наділив кожного з нас різними духовними дарами й талантами для Його служіння? Прочитай 12-і розділи Послання до римлян та Першого Послання до коринтян. Ти побачиш, що можеш бути прекрасним учителем, – усміхнулася пані Лювін.

– Кожен послідовник Ісуса – місіонер, – продовжувала пані Лювін, – тому використовуй свої дари, щоб навчати, допомагати й ділитися любов'ю Ісуса з оточуючими людьми. Щоб бути місіонером, зовсім не обов'язково вирушати до Африки!

Незабаром Онма стала наставником групи підлітків у клубі «Слідопит». Через деякий час вона разом з іншими наставниками працювала в канікулярній біблійній школі. Яке ж це щастя – розповідати про Ісуса дітям, які Його не знали. Було так цікаво працювати зі слідопитами!

Дослідження Біблії:

Прочитайте в Євангелії від Івана (4:4-30) історію про самарянку. Яким чином вона стала місіонером того ж дня, коли зустріла Ісуса?

Спробуйте!

З будь-якого кольорового аркуша картону зробіть круглий гудзик діаметром 7,5 см. Маркером напишіть на ньому слова: «ЗАПИТАЙТЕ МЕНЕ». Прикріпіть гудзика до блузки чи сорочки. Постукайте до своїх сусідів. Коли вони відчинять двері, просто вкажіть на гудзик. Якщо вони скажуть: «Що запитати?», ви можете почати розповідати їм про Ісуса.

Запитай
мене

Друга субота

БІБЛІЙНА
ПЕРЛИНА:

«І Він [Бог]
обітре кожну
сльозу з їхніх
очей, і більше
не буде смерті,
ні страждань,
ні голосіння,
ні болю»

(Об'явл. 21:4).

Мій останній дім!

Історія:
Усі були схвильовані!
Келлі рахувала дні!
Вони збиралися всі
разом у великому
будинку дідуся.
Усі родичі ді-
дуся один раз
на рік зби-

ралися разом, аби поспілку-
ватися. Діти з нетерпінням
чекали цього дня! Вони мог-
ли бавитися зі своїми двою-
рідними братами і сестрами,
їсти різні смачні страви та
досліджувати кожну таємни-
чу кімнату.

Коли машина була вже неда-
леко від дому дідуся, Келлі нетер-
пляче вигукнула:

- Татусю, ну, коли ж ми, нарешті,
приїдемо? Ти сьогодні так повільно їдеш.
- Цього вимагає безпека, – заспокоїв тато
нетерплячу дівчинку.

- Мені так хочеться побачити, який новий
приз зробив дідусь цього року, – сказала Кел-
лі. – Я хочу отримати саме цей приз!
- Ти отримаєш його, якщо зробиш усе, що
дідусь написав у своєму списку, – підбадьорив
тато Келлі.

Так, це була прекрасна зустріч! Було бага-
то сміху й веселощів, коли сім'ї їли, грали в
різні ігри та разом виконували хатню роботу.
Уявіть собі, що всі допомагають смажити ку-
курудзу! Усього було щонайменше 100 качанів
кукурудзи!

Увечері, повертаючись додому, сонна Кел-
лі тихо сиділа в машині на задньому сидінні.
Раптом її очі заблищали, і вона доторкнулася до
татового плеча.

– Тату, а на Небесах буде так само весело, як
було сьогодні? – запитала Келлі. – Якщо так, я
хочу перебувати там вічно!

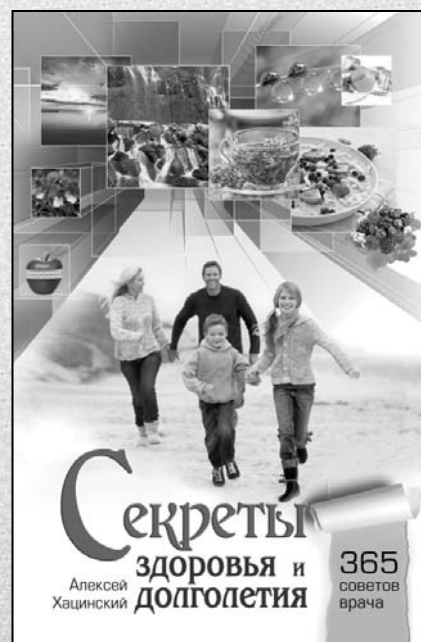
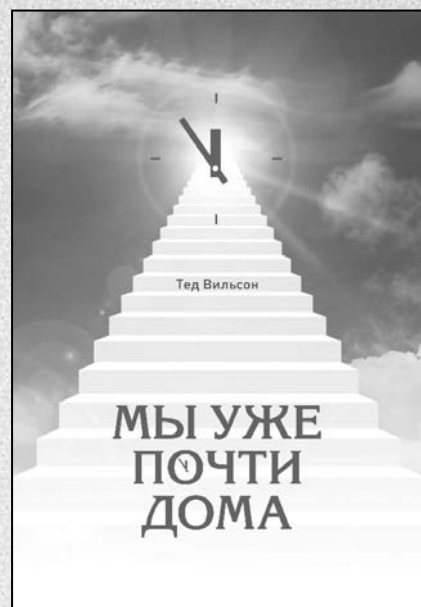
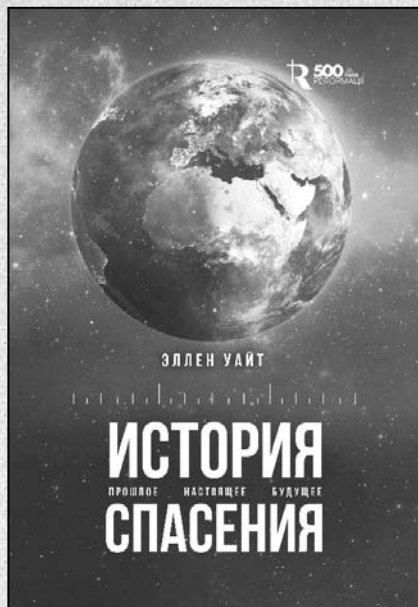
– На Небесах буде ще краще, адже там з
нами завжди перебуватиме Ісус! – радісно від-
повів тато.

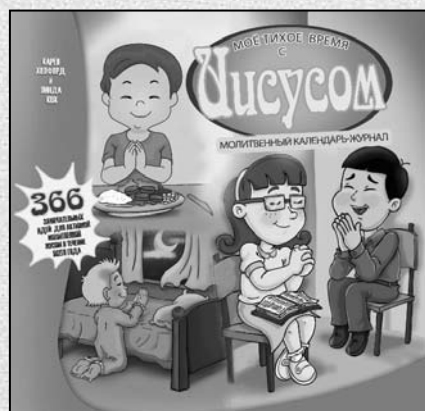
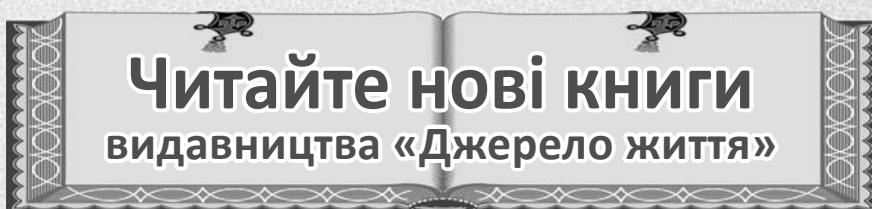
Дослідження Біблії:

Уважно прочитайте 21-й розділ книги
Об'явлення та назвіть причини, чому ми
хочемо жити на Небі.

ЛІНДА МЕЙ ЛІН КОХ
родом із Сінгапуру, вона є керівником
Дитячого відділу Генеральної Конференції
Церкви адвентистів сьомого дня.

Медіа Група «Надія»

Hope.UA
телеканал Надія

ПОМОЛІТЬСЯ
ЗА МЕНЕ

ВТІЧТ 19:30

ШКОЛА
БІБЛІЇ
ГОЛОВНА ОСВІТА ЖИТТЯ

Новий дитячий курс «Дивовижні пригоди»

для дітей 9-14 років відкриє дітям дивний світ біблійних істин. Кольорові посібники містять безліч завдань, ребусів, сканвордів, лабіринтів, які допоможуть дитині в засвоєнні вивченого матеріалу.

Замовляйте для своїх друзів,
зателефонувавши за номером 0 800 30 20 20

radio.hope.ua

РАДІО
«ГОЛОС
НАДІЇ»

Якщо ви бажаєте підтримати
радіо «Голос надії»:

donate.hope.ua

контакт-центр
Надія

☎ | 0 800 30 20 20

💻 | contact-hope

🌐 | contact.hope.ua

✉ | contact@hope.ua

